

Денис Ферхатовић

ДЛИЈЕТО И ЧЕКИЋ

Некто пише
длијетом и чекићем
у камену
Некто пише
непрестано
пршти прах

Године се бришу
стољећа тону у маглу

Разбојишта постају крв
постају кров
постају складишта
постају склоништа
постају сазвијежђа

Клону људи и кошуте
умјетник у себи
Другог рише
Вјечност неухватљива
а ипак

Некто пише
Некто пише
Некто пише

ЈАВА И САН

Пустите ме, браћо, сестре
Да останем још само мало
Уроњен у овај тренутак
Кад његово тијело
Мирисно, сласно још лебди у мојих мислима
На моме непцу
У свакој ћелији похлепног језика
Кад ми властито тијело

Још осјећа обресе својих мишица
 Ногу бедара онај поглед
 Од којег ти се диже на самога себе

Слатко је и узвишено
 Бити у облаку блаженства
 Па и знајући да се расипа
 Тако лако

Пустите ме, браћо, сестре
 Да сањам још само мало
 То гипко преплануло тијело
 Црну гавран косу расуту
 По мојим прсима
 Док још могу

ЈЕЗИЦИ СУ СУПЕРМОЋИ

Каже остарјели писац на англофоном подкасту

О његовом вишејезичном роману говорим
 За неколико дана

*

Свануло је јутро прије десет година
 У лепршавом приморском градићу
 Лахор ми глади глатко обријано лице

На пазару још није гужва
 Обрћем помидуре
 За тезгом тежакиња

*Одабери већ једном
 Ђава ње лији сајеја*

Користим ту једну супермоћ коју имам
 Отварам уста, запахне ме мирис рибе и пучине

Скужајше
 Изговарам најбосанскије што могу

ЊЕГА НЕ РАЧУНАЈ

Л: И онда је тетка причала са С.
и спомињале су ко је све жив.
И стрико К. је жив али каже С.
немој њега бројати јер није сав свој.

ТИЈЕЛО ТРАЖИ

Тијело тражи
Трљање и трепет
Трпки трзај и торжествени титрај
Тијело труби
И тромбонира
Тресе се, тиска, тужи, тажи
Тембеласто, ту и тамо тупо
Тридесеттрогодишње
Тоном танко, теном тусто
Ти
    Тај
            Та
    То
Трородно и трополно
Трокутно и трапезасто
Тијело типка
Те тапка
Трноружичин тирамису
Точи тинту
Тастатуром
Тапира трајања тјера